

ZARZĄDZENIE Nr 881/2019
PREZYDENTA MIASTA KRAKOWA
z dnia 16.04.2019 r.

**w sprawie przyjęcia i przekazania pod obrady Rady Miasta Krakowa projektu uchwały
Rady Miasta Krakowa w sprawie nazw ulic i skwerów**

Na podstawie art. 30 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2019 r. poz. 506) zarządza się, co następuje:

- § 1. Postanawia się przyjąć i przekazać pod obrady Rady Miasta Krakowa projekt uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie nazw ulic i skwerów.
- § 2. Wykonanie zarządzenia powierza się Sekretarzowi Miasta.
- § 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

UCHWAŁA NR
RADY MIASTA KRAKOWA

z dnia

w sprawie nazw ulic i skwerów

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2019 r., poz. 506) uchwała się, co następuje:

§ 1. Nadaje się następujące nazwy:

1) ul. Józefa Grzesiaka
położonej w Dzielnicy VIII Dębniaki bezimiennej przecznicy z ulicy Spacerowej /działka nr 483/1, obręb 71 jedn. ewidencyjna Podgórze/.

2) Skwer „Plac Słowiański”
skwerowi położonemu w Dzielnicy I Stare Miasto przy ulicy Słowiańskiej /działka nr 175, obręb 119 jednostka ewidencyjna Śródmieście/.

3) Skwer Kółeczko
skwerowi położonemu w Dzielnicy I Stare Miasto u zbiegu ulic Brzozowej i Berka Joselewicza /działka nr 139 obręb 11 jednostka ewidencyjna Śródmieście/.

4) ul. Eden
położonej w Dzielnicy XVIII Nowa Huta przecznicy z ulicy Młotków /działki nr.: 15/8,16/2,37/3,37/4,37/5,37/6 obręb 40 jednostka ewidencyjna Nowa Huta/.

5) ul. Stefana Korbońskiego
ulicy położonej w Dzielnicy XIII Podgórze łączącej ulice Mały Płaszów i Golikówka /działki nr.:1/10, 129/1, 2/58 obręb 20 jednostka ewidencyjna Podgórze/.

6) ul. Leona Henryka Sternbacha
położonej w Dzielnicy VIII Dębniaki przecznicy z ulicy Podole /działki nr: 81/27, 176/9, 205/26, 205/28, 205/29, 205/31, 210/25, 210/27, 210/29, 210/31, 211/7, 214/1, 195/17, 205/32, 211/8 441 obręb 38 jednostka ewidencyjna Podgórze/.

7) ul. Majora Adama Królikiewicza
ulicy położonej w Dzielnicy VIII Dębniaki łączącej ulice Marii Grzegorzewskiej
i Generała Jana Karcza /część działki nr 441 obręb 71 jednostka ewidencyjna Podgórze/.

8) ul. Horodelska
ulicy położonej w Dzielnicy XV Mistrzejowice znajdującej się w Osiedlu Tysiąclecia
/działka nr 115/4 obręb 5 jednostka ewidencyjna Nowa Huta/.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Krakowa.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku
Urzędowym Województwa Małopolskiego.

Uzasadnienie

1. Z wnioskiem o nazwanie działki nr 483/1 obręb 71 jednostka ewidencyjna Podgórze, przecznicy z ulicy Spacerowej imieniem Józefa Grzesiaka wystąpił jeden z mieszkańców Krakowa. Propozycja otrzymała pozytywną opinię Zespołu ds. Nazewnictwa przy Komisji Kultury i Ochrony Zabytków Rady Miasta Krakowa decydującego każdorazowo w tego typu sprawach z upoważnienia Komisji oraz Rady Dzielnicy VIII Dębniki na terenie której znajduje się przedmiotowa ulica. Patron został pozytywnie zweryfikowany przez Instytut Pamięci Narodowej. Nadanie nazwy jest zasadne, gdyż powstaje tam dużo nowych inwestycji.
2. Z wnioskiem o nadanie nazwy Skwer „Plac Słowiański” wystąpiła Rada Dzielnicy I Stare Miasto. Propozycja otrzymała pozytywną opinię Zespołu ds. Nazewnictwa przy Komisji Kultury i Ochrony Zabytków Rady Miasta Krakowa decydującego każdorazowo w tego typu sprawach z upoważnienia Komisji. Nazwa Plac Słowiański jest utrwalona tradycyjnie w świadomości mieszkańców.
3. Z wnioskiem o nadanie nazwy Skwer Kółeczko wystąpiła Rada Dzielnicy I Stare Miasto na wniosek mieszkańców. Propozycja otrzymała pozytywną opinię Zespołu ds. Nazewnictwa przy Komisji Kultury i Ochrony Zabytków Rady Miasta Krakowa decydującego każdorazowo w tego typu sprawach z upoważnienia Komisji. Nazwa zwyczajowa Kółeczko w społeczności lokalnej funkcjonuje od okresu przedwojennego.
4. Z wnioskiem o nadanie nazwy ulica Eden dla przecznicy z ulicą Młotków wystąpili właściciele nieruchomości. Propozycja otrzymała pozytywną opinię Zespołu ds. Nazewnictwa przy Komisji Kultury i Ochrony Zabytków Rady Miasta Krakowa decydującego każdorazowo w tego typu sprawach z upoważnienia Komisji. Teren otoczony jest bujną roślinnością, gdzie występuje znaczna ilość dzikich zwierząt i ptaków, co sugeruje porównanie z rajskim ogrodem Eden.
5. Z wnioskiem o nazwanie ulicy łączącej ulicę Mały Płaszów z ulicą Golikówka imieniem Stefana Korbońskiego wystąpił Zespół ds. Nazewnictwa Komisji Kultury i Ochrony Zabytków Rady Miasta Krakowa decydujący każdorazowo w tego typu sprawach z upoważnienia Komisji Kultury. Patron został pozytywnie zweryfikowany przez Instytut Pamięci Narodowej.
6. Z wnioskiem o nazwanie przecznicy z ulicy Podole imieniem Henryka Leona Sternbacha wystąpiła Spółka Selvita S.A. Wniosek został poparty przez środowisko związane z Uniwersytetem Jagiellońskim, Państwową Akademię Nauk oraz inne instytucje naukowe. Propozycja otrzymała pozytywną opinię Zespołu ds. Nazewnictwa Komisji Kultury i Ochrony Zabytków Rady Miasta Krakowa decydującego każdorazowo w tego typu sprawach z upoważnienia Komisji Kultury.
Patron został pozytywnie zweryfikowany przez Instytut Pamięci Narodowej.
7. Z wnioskiem o nazwanie ulicy łączącej ulicę Marii Grzegorzewskiej z ulicą Generała Jana Karcza imieniem Majora Adama Królikiewicza wystąpiła Rada Dzielnicy VIII Dębniki na której terenie znajduje się przedmiotowa ulica. Propozycja otrzymała pozytywną opinię Zespołu ds. Nazewnictwa Komisji Kultury i Ochrony Zabytków Rady Miasta Krakowa

decydującego każdorazowo w tego typu sprawach z upoważnienia Komisji Kultury. Patron został pozytywnie zweryfikowany przez Instytut Pamięci Narodowej.

8. Z wnioskiem o przywrócenie nazwy ulica Horodelska wystąpiła Rada Dzielnicy XV Mistrzejowice, za zgodą użytkownika wieczystego Spółdzielni Mieszkaniowej „Mistrzejowice”. Propozycja otrzymała pozytywną opinię Zespołu ds. Nazewnictwa Komisji Kultury i Ochrony Zabytków Rady Miasta Krakowa decydującego każdorazowo w tego typu sprawach z upoważnienia Komisji Kultury.

Uchwała nie spowoduje wzrostu wydatków na funkcjonowanie Urzędu Miasta Krakowa. Realizacja uchwały nie wymaga zwiększenia zatrudnienia, a także nie będzie powodować w przyszłości dodatkowych kosztów niż ponoszone przed jej wprowadzeniem.

Krótkie biografie proponowanych patronów

Józef Grzesiak ps. „Czarny” (ur. 11.11.1900 w Krakowie, zm. 18.09.1975 roku w Gdańsku). Kapitan, dwukrotny kawaler Krzyża Walecznych, haremistrz. Wybitny działacz harcerski. Założyciel w 1918 r. i pierwszy drużynowy „Czarnej Trzynastki”, jednej z najstarszych drużyn harcerskich w Krakowie i w Polsce, działającej prawie od stu lat do dzisiaj. Podczas wojny bolszewickiej 1920 r. poprowadził na front 24 harcerzy z tej drużyny, którzy walczyli w Wileńskim Ochotniczym Baonie Harcerskim, potem w 201 Ochotniczym Pułku Piechoty. Po zakończeniu wojny osiadł w Wilnie, gdzie założył i przez wiele lat prowadził wileńską drużynę harcerską „Czarną Trzynastkę”. W latach 1935-1936 był komendantem Chorągwi Wileńskiej Związku Harcerstwa Polskiego. Po wybuchu II wojny światowej pełnił funkcję komendanta Chorągwi Wileńskiej Szarych Szeregów („Bramy”), był oficerem Armii Krajowej. Po zajęciu Wilna przez Armię Czerwoną został aresztowany, był więziony w Wilnie, a następnie w Moskwie. Skazany przez sowiecki sąd wojskowy na 10 lat obozów pracy i 5 lat pozbawienia praw obywatelskich został wywieziony do Workuty. Po powrocie do Polski w 1955 r. zamieszkał w Gdańsku. Podczas Zjazdu Łódzkiego w 1956 roku, na którym powołano nowy Związek Harcerstwa Polskiego, został wybrany do Naczelnej Rady Harcerskiej i Głównej Kwatery ZHP. Pełnił ponadto funkcję komendanta Chorągwi Gdańskiej ZHP. W 1960 roku po podporządkowaniu ZHP ideologii partii komunistycznej, odszedł z tej organizacji.

Stefan Korboński, ps. „Nowak”, „Zieliński”, „Stefan Zieliński” (ur. 2 marca 1901 roku w Praszce, zm. 23 kwietnia 1989 roku w Waszyngtonie) – polski polityk ruchu ludowego, prawnik, publicysta, działacz Polskiego Państwa Podziemnego, p.o. Delegata Rządu na Kraj od 27 marca do 28 czerwca 1945 roku, poseł na Sejm Ustawodawczy z listy PSL. Od 1940 roku był członkiem Politycznego Komitetu Porozumiewawczego, a w kwietniu 1941 roku objął funkcję szefa Kierownictwa Walki Cywilnej. Na tym stanowisku zajmował się organizowaniem cywilnego ruchu oporu, a także kierował działalnością sądów podziemnych. Od lipca 1943 roku był szefem Oporu Społecznego w Kierownictwie Walki Podziemnej. Po wybuchu powstania warszawskiego w sierpniu 1944 roku objął stanowisko dyrektora Departamentu Spraw Wewnętrznych w Delegaturze Rządu RP na Kraj. Za udział w powstaniu został odznaczony przez dowódcę AK Krzyżem Srebrnym Orderu Virtuti Militari. Po aresztowaniu przez NKWD Jana Stanisława Jankowskiego w marcu 1945 roku, przejął obowiązki Delegata Rządu RP na Kraj i sprawował je do aresztowania przez NKWD w czerwcu 1945. Pełnił też *de facto* obowiązki przewodniczącego Rady Jedności Narodowej. Z więzienia

został zwolniony po utworzeniu Tymczasowego Rządu Jedności Narodowej. Po uwolnieniu powrócił do praktyki adwokackiej i działalności w ruchu ludowym, został członkiem ścisłego kierownictwa Polskiego Stronnictwa Ludowego, największego politycznego ugrupowania opozycyjnego wobec władz komunistycznych. W wyborach ze stycznia 1947 roku został wybrany na posła na Sejm Ustawodawczy z okręgu warszawskiego. W związku z narastającym zagrożeniem represjami ze strony władz i organów bezpieczeństwa zdecydował się opuścić kraj w 1947 roku. Decyzję przyspieszyła ucieczka prezesa PSL, Stanisława Mikołajczyka. Na przełomie października i listopada wraz z żoną Zofią uciekł do Szwecji, a następnie do USA, gdzie osiadł na stałe. Tam zaangażował się w działalność publicystyczną. Był aktywnym uczestnikiem życia polskiej emigracji politycznej. Pełnił funkcje przewodniczącego Polskiej Rady Jedności w Stanach Zjednoczonych, przewodniczącego polskiej delegacji do Zgromadzenia Europejskich Narodów Ujarzmionych ACEN, kilkakrotnie był przewodniczącym ACEN, był członkiem Polskiego Instytutu Naukowego w Ameryce oraz Międzynarodowego PEN Clubu na Uchodźstwie.

W czasach PRL Stefan Korboński był jednym z działaczy emigracji, wobec których cenzura egzekwowała całkowity zakaz wymieniania nazwiska w środkach masowego przekazu.

Leon Henryk Sternbach (ur. 7 maja 1908 roku w Opatii, zm. 28 września 2005 roku. w Chapel Hill) – polsko-amerykański chemik i farmaceuta żydowskiego pochodzenia. Syn krakowskiego aptekarza Michała Abrahama Sternbacha, absolwenta wydziału farmaceutycznego Uniwersytetu Jagiellońskiego. Uczęszczał do gimnazjum w Villach i Grazu. W 1923 przybył do Bielska-Białej, gdzie w 1926 zdał maturę. W tym samym roku przeniósł się do Krakowa. Pomagał tam ojcu w aptece i podjął studia. Studiował na wydziale farmacji Uniwersytetu Jagiellońskiego, uzyskując w 1929 roku tytuł zawodowy magistra farmacji. Następnie podjął studia chemiczne, uzyskując w 1931 roku stopień naukowy doktora na podstawie rozprawy pt. *O związkach pochodnych alfa i beta – acetonafталenu*. Następnie do 1936 roku pracował jako asystent w II Zakładzie Chemii Organicznej UJ u prof. Karola Dziewońskiego. Zajmował się głównie badaniami nad barwnikami. W 1936 został zwolniony w ramach redukcji etatów. W roku 1937 otrzymał stypendium Fundacji Feliksa Wiślickiego i wyjechał do Wiednia, a następnie przeniósł się do Zurychu. Tam kontynuował swoje badania rozpoczęte jeszcze w Krakowie. Wojna zastała go w Szwajcarii. Matka, z pochodzenia Węgierka, przeżyła ukrywana przez Polaków. 1 czerwca 1940 roku Leon Sternbach zatrudnił się w koncernie farmaceutycznym Hoffman La-Roche w Bazylei, w którym pracował aż do 95. roku życia (2003). W połowie 1941 wraz z żoną przeniósł się do Stanów Zjednoczonych, do nowo tworzonego ośrodka koncernu Roche w Nutley. Na początku opracował syntezę witaminy H, czyli biotyny. Zsyntetyzował pierwsze na świecie benzodiazepiny: chlorodiazepoksyd (1958), diazepam (Valium) (1959), flurazepam, flunitrazepam, nitrazepam, klonazepam, także wiele środków bakteriobójczych, przeciwbólowych i przeciwwymiotnych. Jest autorem ponad 240 patentów. Odkrycia Sternbacha znacząco przyczyniły się do sukcesów koncernu, dla którego poświęcił niemal całą swoją karierę zawodową.

Adam Łukasz Królikiewicz (ur. 9 grudnia 1894 r. we Lwowie, zm. 4 maja 1966 r. w Konstancinie) - polski jeździec, major kawalerii Wojska Polskiego, pierwszy polski medalista olimpijski w konkurencji indywidualnej. Od 3 sierpnia 1914 r. służył w Legionach, od grudnia w I Brygadzie. Walczył pod Kunicami (23 czerwca 1914 r., za co otrzymał Order Virtuti Militari V kl). Następnie był słuchaczem Oficerskiej Szkoły Kawalerii.